

[Jens Frandsen.]

at det har det ikke. Jeg lægger megen vægt på, at vi nu får givet det nye departement en sådan placering, at det virkelig kan udføre den opgave, der bliver pålagt departementet.

Det må således for mig at se være en styrke, at departementschefen får adgang til direkte for de enkelte ministre at forelægge spørgsmål vedrørende administrative og rationaliseringsmæssige forhold. Ligeledes må det også være en styrke, at statsministeren — det er ikke nogen forklejning af andre, men statsministeren er jo da regeringens formand — skal være formand for det regeringsudvalg, der skal følge administrations- og rationaliseringsarbejdet samt behandle indstillinger fra departementet.

Jeg håber, at regeringen må få rådet sammensat på en sådan måde, at det også omfatter folk udefra, fra erhvervslivet, der har rige og gode erfaringer andre steder fra. Jeg tror, det er nødvendigt, at man har sådanne kyndige folk med i det arbejde, der skal finde sted. Jeg anser dette arbejde for så væsentligt, at vi herindefra må opfordre stærkt til virkelig at sætte pres på. Det være sig i undersøgelse af administrativ opbygning, i planlægning, ledelse og alt det mere jordnære. Det være sig også i vort arbejde her i folketinget. Jeg har peget på noget af det: prøvelse af lovgivningens administration. Når alle disse kræfter sættes ind, tror jeg også, det kan lykkes at nå videre.

Men lad os ikke i disse bestræbelser glemme, at ved rationalisering spiller der også mange menneskelige hensyn ind. Hvis nogle ansatte føler, at deres stilling er truet, skal vi endelig ikke skjule for hinanden, at en vis modvilje kan være til stede. Det er heller ikke let for kolleger at rationalisere hinanden, og det er en meget menneskelig indstilling til rationalisering, at man gerne vil være med til at rationalisere andre, men måske ikke er så ivrig, når det er én selv, det drejer sig om.

Skal vi have held til at komme tilfredsstillende igennem med dette arbejde, som naturligvis ikke er løst én gang for alle, men som altid vil stå på på den ene eller den anden måde, er det nødvendigt at tage disse forhold i betragtning. Derfor må der lægges vægt på, at informationer til og med-

arbejderskab fra de ansatte finder sted. Resultaterne viser sig heller ikke fra den ene dag til den anden; derfor kan og skal der på rimelig vis informeres og træffes aftale om tilfredsstillende arbejdsopgaver for dem, der nødvendigvis må få andre opgaver. Der finder en naturlig afgang af personale sted hvert år, og en reduktion på et område kan på den måde finde sted gnidningsløst og afpasses efter antallet af nyansættelser. Desuden er tjenestemandssystemet, som der også tidligere er peget på, jo nu udformet på en sådan måde, at vi har større ansættelsesområder, hvilket må anses for at være en fordel for både det offentlige og tjenestemændene, og som jo også bl. a. havde den begrundelse, at rationalisering lettere kunne gennemføres og de ansatte forblive i en passende stilling. De planlagte og påbegyndte stillingsbeskrivelser nævner jeg også som noget, jeg anser for at være godt at have med, når man skal rationalisere.

Jeg er ganske overbevist om, at medarbejderne i det offentlige administration og virksomhed er velvilligt indstillet og har en levende interesse i rationalisering. Intet er vel heller mere naturligt. Vi ved alle, at de tekniske fremskridt skal tages i tjeneste, og vi ved, at vort samfunds omformning stiller krav om fordomsfrihed i vor indstilling også til vort eget arbejde.

Selv om der finder uddannelse sted af administrationens folk i rationaliserings-teknik osv., hvilket jeg anser for at have været en naturlig opgave for administrationsrådet og sekretariatet, tror jeg alligevel, det er nødvendigt, at vi i vid udstrækning benytter udefra kommende rationaliseringsfolk og firmaer til at studere opgaverne og organisationen og udarbejde forslag til rationalisering. Det er ganske sikkert, at det ofte giver bedre resultater. Det kan være svært for mange ligesom at se det hele på en anden måde, hvis man går i nogle indgroede vaner, hvad jeg absolut ikke mener der er noget mærkeligt eller noget forkert ved at mange vil komme til at gøre; det er rent menneskeligt, sådan er det nu engang; man har arbejdet under sådanne vilkår i mange år og kan have svært ved at omstille sig. Sådan tror jeg vi har det alle sammen, og derfor tror jeg også, det er nødvendigt, at andre kommer ind og ser